

Георги Василиевъ, че, ако не се яви въ България да земе участие при извършване на дѣлото, да върне 33-тъ наполеона?

К. Поповъ: Писано е, но не въ такава смисълъ. Миларовъ бѣше казалъ да се напише едно такова писмо, но не помня какъ е писано писмото.

— Георги Василиевъ! Получихте ли това писмо?

Г. Василиевъ: Да, получихъ.

— Отъ това писмо се види, че тия пари — 33 наполеона, не сж за частна смѣтка, не сж за расходка, а за друга цѣль.

Какво ще кажете?

Г. Василиевъ: Тѣ можтъ да си пишатъ каквото-щѣтъ, но азъ земахъ 100 рубли на заемъ.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Миларовъ, г-нъ Василиевъ влизаше ли въ числото на заговорниците?

Подсѣд. С. Миларовъ: Влизаше.

Прѣдсѣд.: Какво ще кажете?

Подсѣд. Г. Василиевъ: Двама души като казватъ, азъ не мож да откажа.

Прѣдсѣд.: На Георги Василиевъ даде ли се единъ револверъ?

Подсѣд. С. Миларовъ: За револверъ вѣрвамъ да му се е далъ. Имамъ го за извѣстно, че му се е далъ.

Прѣдсѣд.: Той знаеше ли за цѣльта, която се имаше между васъ за минаванието въ България, за убиванието на Княза. Съобщавахте ли му я?

Св. Миларовъ: Трѣбва да му е съобщавано, но той е ималъ органитъ за да разбере.

Г. Василиевъ: Отъ България нищо не ми е писано, никакво писмо не съмъ получавалъ, нито пъкъ съмъ нѣкому писвалъ.

Чл. Подполк. Галунски: Вий сте емигрантъ, отъ кога?

Подсѣд. Г. Василиевъ: Отъ 1886 год.

— Че каква вина толкозъ имаште, та избѣгахте?

— Научихъ се отъ гражданитѣ, че съмъ се считалъ за виновникъ по Сливенския бунтъ и се търся. Бунта бѣше на 26-й Октомврий, а на 30 Юний избѣгахъ. До тогава се крияхъ въ града.

— Имаште ли оружие?

— Оръжие имашъ: револверъ, пашка.

— Послѣ бѣхте ли простени отъ правителството, та се завърнахте?